

Kerstavond 24 december 2018
Jesaja 9, 1-3.5-6 Lucas 2, 1-20

Inleiding: kerstmis vieren, hoe doe je dat? Hoe zou je dat willen doen?

We vieren dat er een kind geboren werd, in een stal omdat er voor Hem geen plaats was in de herberg. De herders uit het veld, ze waren de eerste kraamvisite en ze voelden aan dat het hier ging om een bijzonder kind.

Jezus werd geboren in een land bezet door de Romeinen. Jozef en de hoogzwangere Maria moesten van de bezetter van Nazareth naar Bethlehem om zich te laten inschrijven daar. Jezus, zijn naam betekent Vrededorst, een titel die de keizer zich had toegeëigend. Geen machthebber sindsdien heeft aan Jezus' ongewapende macht kunnen tornen. Jezus blijft een stralende ster van wijsheid, zoals bisschop de Korte dat verwoordde, maar wel geboren in een stal buiten het centrum van de macht, zou die positie waar God bewust voor kiest niet het geheim van zijn grootheid zijn?

Overweging

Elk jaar horen we hetzelfde kerstverhaal. Elk jaar ontroert het me weer en elk jaar hoor ik andere accenten. Dit jaar valt me meer op dan anders, hoe goed God zorgt, hoe hij er is voor wie hem nodig hebben.

Er was geen plaats in de herberg maar er was een stal, en een voederbak, voor het kind. Er waren herders in het veld en plotseling was daar een engel, die goed nieuws bracht. De herders geloofden de engel en zijn belofte met het goede nieuws. Ze geloofden dat dit kind een bijzonder kind was, een begin van nieuw leven ook voor hen en voor zijn ouders en dat het het hele volk en iedereen met grote vreugde zal vervullen: een pas geboren kind in een kribbe, dit is het teken!

Hoe verzin je het, mijn God, hoe heb je het verzonnen, om te beginnen met een kind in een kribbe, geboren achteraf, in een stal en hoe verzon je het, dat herders, uitschot in die tijd, dat je die in het middelpunt zet om die grote boodschap van vreugde voor iedereen, nou juist bij hen neer te leggen?

Hoe geniaal en hoe eenvoudig begint God? Hij begint bij het kleine en het weerloze, het kwetsbare dat bij elk mens gevoelens oproept die je niet kunt vatten in woorden, stamelend zeg je dat het bijzonder is, dat het het beste in je naar boven roept, dat het kwetsbaar en heilig is, voor geen geld te koop, uniek en onvervangbaar

God begint bij mensen die in elke maatschappij nauwelijks worden gezien, waar je liever niet mee geconfronteerd wordt omdat ze je een onrustig gevoel geven, omdat je geen raad mee weet hoe ermee om te gaan, en vaak maar liever doet of ze er niet zijn.

Kerstverhalen zijn geen mooie verhalen om bij weg te dromen, het zijn rauwe verhalen die de droom-realiteit van Kerst op scherp zetten. De stal is geen ideale plek om geboren te worden, de plek die wij er vaak van maken, onder een rijk versierde boom. De herdertjes zij lagen bij nachte in het veld, maar of het zo'n ideale plek en positie is? Jozef en Maria,

het kind, ze hebben een grote, een loodzware opdracht, meegekregen....;

Dit kerstverhaal stelt vragen bij de macht. De macht van de politiek en de regering, maar het stelt ook vragen aan ons, aan mij. Hoe gebruik jij de macht, als ouder, als kind, in je werk als werkgever of werknemer, als buur, familie, als kerk?

Geven wij wie gering is, aanzien? Voor mij is dat de hamvraag vandaag, of ik aanzien geef aan wie gering is, of wie zich gering voelt ?

Te vaak gaan wij aan hen voorbij. Grote gevolgen heeft dat, wereldwijd zien we daar voorbeelden van. Despotische leiders die walsen over het lot van wie buiten de boot vallen, letterlijk en figuurlijk. We snoeren hen de mond, we bergen ze op waar we hun stem niet horen of zo min mogelijk. We zien de populistische partijen groeien, is dat gek of vreemd in hun situatie?

Dan wordt er een kind geboren, een nieuw begin, onstuitbaar. Aan ons de uitnodiging vandaag om wie nauwelijks een stem heeft, om juist hen stem te geven, opdat wij gaan zien wat er is en zo willen kijken met de ogen van God .

Als jaarthema hebben wij gekozen : Leven van wat Komt, dat betekent zoveel als: ga maar aan de slag met leven, maar bedenk dat het leven en de hoop op heel andere plekken zit dan waar ik het soms denk te vinden.